

азъ быхъ предпочела възрастътъ на Бастіана, при всичко чи Бастіанъ не е хубавецъ като васъ.

— Ты бы предпочела Бастіана! свинарь-тъ? каза Германъ съ единъ особенъ тонъ. Едно момче, на което очитъ сж като на животнытъ, които пасе?

— За осемнадесятьтъхъ му годинки, азъ не быхъ дала голъмо вниманіе на очитъ му.

Германъ ся усѣти ужасно обладанъ този часъ отъ чувството на завистьтъж. — Хайде, казѣ, азъ гледамъ чи ты теглишь отъ къмъ Бастіана, Това е една странна идея, за да не кажа друго нѣщо!

— Да, това бы было една странна идея, отговори Марійка като ся иземъ нависоко, и това бы ми дало единъ страненъ мжжъ. Человѣкъ бы го направилъ да повѣрва всичко. Напримѣръ, презъ денесъ, азъ бѣхъ откъснала единъ томатъж въ градинѣтъж на дѣда попа. Казахъ му чи това е една хубава чървена ябълка, и той вби жбытъ си въ неѣж като единъ който умира отъ гладъ. Да бѣхте само видѣли съ какъвъ кривъ образъ. . . ! О Боже мой, колко грозенъ бѣше!

— Ты не го обичашъ, ще каже, е? защото ся подигравашъ съ него. . . .

— Причината не е това. Но азъ не го обичамъ: той ся относя скотеки съ малекътъж си сестрицѣж, и е нечистъ.